

Llenamos las calles de antifascistas para ejercer la autodeterminación desde y para el pueblo

ENDAVANT :: 23/10/2018

[Cat/Cast] Victoria popular del antifascismo combativo el 9 de octubre: no pasaron porque fuimos miles

Omplim els carrers antifeixistes per exercir l'autodeterminació des de i per al poble

Victòria popular de l'antifeixisme combatiu el 9 d'octubre: no van passar perquè vam ser milers. El País Valencià antifeixista vam omplir els carrers de València sense por i amb tota la convicció del món, just un any després que els feixistes, amb la complicitat i connivència de la policia espanyola, intentaren rebentar la diada del 9 d'octubre, amb agressions encara impunes. L'antifeixisme valencià i l'esquerra independentista vam fer un dic de contenció imprescindible per recuperar una diada i una mobilització necessàries per a les classes populars del País Valencià i d'arreu dels Països Catalans.

Esclafem el feixisme. La mobilització del 9 d'octubre va mobilitzar milers de persones, entre 10.000 i 15.000, segons les fonts. Això és quantitativament i qualitativa més gent que la que el dia 29 de setembre va impedir l'ignominiós acte d'autohomenatge de la Policia espanyola i la Guardia Civil a Barcelona. Nova victòria per a l'antifeixisme, la mobilització popular i l'esquerra independentista arreu dels Països Catalans amb pocs dies de diferència.

Superem l'autonomisme. La força, determinació i convicció de la mobilització antifeixista va obligar a moure's tot l'espectre polític. La capacitat de disputar el carrer amb tot en contra va aconseguir marcar l'agenda mediàtica de l'endemà. I això, amb un Govern valencià completament mesell i lliurat a l'espanyolisme: mentre els dies abans deixava via lliure a les mobilitzacions feixistes, per tal d'intentar fer-nos por i perjudicar la mobilització valencianista i antifeixista, a l'endemà, se'n volia posar medalles. Per si en fos poc, la televisió autonòmica Apunt Mèdia exercia un galdós paper amb un vergonyós silenci sobre la mobilització antifeixista i el blanqueig dels grupuscles feixistes. Això, però, no ens ha de sorprendre, ja que cal recordar que el PSPV governant és una sucursal directa del PSOE del 155: els límits autonomistes són ben estrets i presents.

Exercim l'autodeterminació. Amb la mobilització del dia 9, però, res no acaba ni comença. Els límits autonòmics i econòmics d'un govern completament mesell i titella només donen legalitat a la nostra misèria diària. Al País Valencià, la taxa de risc de pobresa ha passat del 23,36%, el 2008, al 25,6%, el 2017. Quasi un milió de valencianes pateixen això que anomenen "pobresa energètica". Una de cada 5 treballadores cobra menys de 1000€ mensuals. Als Països Catalans, l'encariment de la vida és una constant en aspectes bàsics com el transport (6,3%), l'habitatge (3,7%) o les comunicacions (2,5%). I a tot plegat, cal afegir-hi la consolidació dels efectes de la crisi i del tancament de serveis sanitaris, sociosanitaris i de dependència bàsics, que repercuteixen especialment en les dones treballadores: el patriarcat vol carregar a les nostres esquenes totes aquestes tasques de cures i de reproducció de la vida. Això, quan ja

cobrem menys que els homes per les mateixes feines: al País Valencià, les dones cobrem un 25,54% menys que els homes.

A l'altra cara del moneda, la riquesa d'empreses de l'Ibex-35, aconseguida gràcies a la nostra explotació. Per posar només un exemple: Telefónica va obtenir, el primer semestre de 2018, un benefici net atribuïble de 1.739 milions d'euros, que suposa un 8,6% més que els 1.600 milions d'euros que va guanyar en el mateix període de l'any anterior, segons ha informat la companyia, que va reduir el seu deute net per cinquè trimestre consecutiu. Els ingressos de la multinacional espanyola en els sis primers mesos de l'any es van situar en els 24.334 milions d'euros.

L'articulació d'un programa feminista d'unitat popular a través de les lluites diàries és una necessitat per a la nostra supervivència com a poble, com a classe i com a dones. Cal que teixim aliances des del carrer per construir sobirania que ens permetin deslliurar-nos de la dictadura econòmica. Hem de recuperar drets a través del conflicte i la legitimitat de la lluita. Sols la independència, el socialisme i el feminisme als Països Catalans pot garantir una vida digna a la classe treballadora del País Valencià i de tot el nostre territori. Aquest és el nostre objectiu, i l'exercici del dret d'autodeterminació per part de les classes populars dels Països Catalans, una de les millors vies per a assolir-lo.

Llenamos las calles de antifascistas para ejercer la autodeterminación desde y para el pueblo

Victoria popular del antifascismo combativo el 9 de octubre: no pasaron porque fuimos miles. El País Valencià antifascista llenamos las calles de Valencia sin miedo y con toda la convicción del mundo, justo un año después de que los fascistas, con la complicidad y connivencia de la policía española, intentaran reventar la fiesta del 9 de octubre, con agresiones aún impunes, el antifascismo valenciano y la izquierda independentista hicimos un dique de contención imprescindible para recuperar un día y una movilización necesarias para las clases populares de Valencia y de los Països Catalans.

Aplasta al fascismo . La movilización del 9 de octubre movilizó a miles de personas, entre 10.000 y 15.000, según las fuentes. Esto es cuantitativa y cualitativamente más gente que la que el día 29 de septiembre impidió el ignominioso acto de autohomenaje de la Policía española y la Guardia Civil en Barcelona. Nueva victoria para el antifascismo, la movilización popular y la izquierda independentista en los Països Catalans con pocos días de diferencia.

Superamos el autonomismo. La fuerza, determinación y convicción de la movilización antifascista obligó a moverse todo el espectro político. La capacidad de disputar la calle con todo en contra logró marcar la agenda mediática del día siguiente. Y eso, con un Gobierno valenciano completamente insensible y entregado al españolismo: mientras los días antes dejaba vía libre a las movilizaciones fascistas, para intentar meternos miedo y perjudicar la movilización valencianista y antifascista, al día siguiente, se quería poner medallas. Por si fuera poco, la televisión autonómica Apunt Mèdia ejercía un penoso papel con un vergonzoso silencio sobre la movilización antifascista y el blanqueo de los grupúsculos fascistas. Esto, sin embargo, no nos debe sorprender, ya que hay que recordar que el PSPV

gobernante es una sucursal directa del PSOE del 155: los límites autonomistas son bien estrechos y presentes.

Ejercemos la autodeterminación. Con la movilización del día 9, sin embargo, nada acaba ni empieza. Los límites autonómicos y económicos de un gobierno completamente insensible y títere sólo dan legalidad a nuestra miseria diaria. En el País Valencià, la tasa de riesgo de pobreza ha pasado del 23,36%, en 2008, al 25,6%, en 2017. Casi un millón de valencianas sufren eso que llaman "pobreza energética". Una de cada 5 trabajadoras cobra menos de 1000 € mensuales. En los Països Catalans, el encarecimiento de la vida es una constante en aspectos básicos como el transporte (6,3%), la vivienda (3,7%) o las comunicaciones (2,5%). Y a todo ello, hay que añadir la consolidación de los efectos de la crisis y del cierre de servicios sanitarios, sociosanitarios y de dependencia básicos, que repercuten especialmente en las mujeres trabajadoras: el patriarcado quiere cargar a nuestras espaldas todas estas tareas de cuidados y de reproducción de la vida. Esto, cuando ya cobramos menos que los hombres por los mismos trabajos: en Valencia, las mujeres cobramos un 25,54% menos que los hombres.

En la otra cara del moneda, la riqueza de empresas del Ibex-35, conseguida gracias a nuestra explotación. Por poner sólo un ejemplo: Telefónica obtuvo, el primer semestre de 2018, un beneficio neto atribuible de 1.739 millones de euros, que supone un 8,6% más que los 1.600 millones de euros que ganó en el mismo periodo de el año anterior, según ha informado la compañía, que redujo su deuda neta por quinto trimestre consecutivo. Los ingresos de la multinacional española en los seis primeros meses del año se situaron en los 24.334 millones de euros.

La articulación de un programa feminista de unidad popular a través de las luchas diarias es una necesidad para nuestra supervivencia como pueblo, como clase y como mujeres. Hay que tejer alianzas desde la calle para construir soberanías que nos permitan librarnos de la dictadura económica. Debemos recuperar derechos a través del conflicto y la legitimidad de la lucha. Sólo la independencia, el socialismo y el feminismo en los Países Catalanes puede garantizar una vida digna a la clase trabajadora del País Valenciano y de todo nuestro territorio. Este es nuestro objetivo, y el ejercicio del derecho de autodeterminación por parte de las clases populares de los Països Catalans, una de las mejores vías para alcanzarlo.

<https://ppcc.lahaine.org/llenamos-las-calles-de-antifascistas>